

Міністерство освіти і науки України
Департамент освіти і науки Львівської обласної державної адміністрації
Національний університет «Львівська політехніка» (м. Львів, Україна)
Люблінська Політехніка (м. Люблін, Республіка Польща)
Вища школа міжнародних відносин і суспільних комунікацій (м. Хелм, Республіка Польща)
Празький гуманітарно-технологічний інститут (м. Прага, Чеська Республіка)
Мондрагонський університет (Королівство Іспанія)
Університет Південної Чехії в Чеській Будойовиці (Чеська Республіка)
Політехнічний інститут Гуарди (Португальська Республіка)
Університет в Аквілі (Італійська Республіка)
Празький інститут підвищення кваліфікацій (м. Прага, Чеська Республіка)
Університет Перуджі (Італійська Республіка)
Дніпровська академія неперервної освіти (м. Дніпро, Україна)

УПРАВЛІННЯ В ОСВІТІ

**Матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної конференції
4-5 квітня 2019 року**

УДК 37.014.091

ББК 74

Управління в освіті: Матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної конференції (Львів, 4-5 квітня 2019 року) / Міністерство освіти і науки України, Національний університет «Львівська політехніка», Департамент освіти і науки Львівської обласної державної адміністрації; за заг. ред. Ю.М. Козловського. – Львів: Видавництво «Левада», 2019. – 294 с.

Рекомендовано до друку кафедрою педагогіки та соціального управління Національного університету «Львівська політехніка» (протокол № 12 від 20 березня 2019 р.).

Редакційна колегія:

Козловський Ю. М., доктор педагогічних наук (голова) (м. Львів)

Криштанович М. Ф., доктор з наук державного управління (заступник голови) (м. Львів)

Вихрущ В. О., доктор педагогічних наук, професор (м. Львів)

Дольнікова Л. В., кандидат педагогічних наук (м. Львів)

Ієвлєв О. М., кандидат технічних наук, доцент (м. Львів)

Горохівська Т. М., кандидат педагогічних наук, доцент (м. Львів)

Носкова М. В., кандидат педагогічних наук, доцент (м. Львів)

Стечкевич О. О., кандидат педагогічних наук, доцент (м. Львів)

Мацеха В.В., відповідальний секретар

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції відображають проблеми управління в освіті.

Адресується науковцям, педагогам практикам, керівникам, методистам закладів вищої, фахової передвищої, професійної, загальної середньої освіти та працівникам інститутів післядипломної педагогічної освіти.

Редакційна колегія не завжди поділяє позицію авторів.

Автори несуть повну відповідальність за опублікований матеріал.

Рецензенти:

Сікорський П.І., доктор педагогічних наук, професор

Швай Р.І., доктор педагогічних наук, професор

Муқан Н. В., доктор педагогічних наук, професор

© Національний університет «Львівська політехніка», 2019

© Автори матеріалів конференції, 2019

© Видавництво "Левада", 2019

ЗМІСТ

THE NECESSITY OF TUTORING IMPLEMENTATION AT HIGHER EDUCATION OF UKRAINE IN ACCORDANCE WITH EUROPEAN STANDARDS 15

Oksana Ivanytska

METODY PROWADZENIA ZAJĘĆ Z PRAWOZNAWSTWA PRZY POMOCY TECHNOLOGII INFORMACYJNO-KOMUNIKACYJNYCH 16

Myrosław Krysztanowycz

Michał Gołoś

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ В УМАНСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ: ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИЙ ПІДХІД 19

Ірина Албул

ОСОБИСТІСНИЙ ДОСВІД СТУДЕНТА ЯК НОВА ОСВІТНЯ ПАРАДИГМА..... 22

Іванна Андрійчук

УПРАВЛІННЯ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: СУЧАСНІ ПРІОРИТЕТИ ТА СТРАТЕГІЇ УКРАЇНИ 24

Іван Безена

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИКИ ІНТЕГРАЦІЇ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ВИЩИХ ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ..... 26

Оксана Білик

РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ 29

Наталія Винницька

Валентина Білинська

ПОЧАТКОВА ШКОЛА: ШЛЯХ ДИТИНИ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ ДО ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ..... 31

Христина Біян

Галина Буцак

УМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ (ВИКЛАДАЧА) 34

Галина Бойківська

ОСОБИСТІСНИЙ ДОСВІД СТУДЕНТА ЯК НОВА ОСВІТНЯ

ПАРАДИГМА

Іванна Андрійчук

Тернопільський національний педагогічний університет

ім. В. Гнатюка

ivanna.andriychuk@gmail.com

Сучасний світ техногенної цивілізації, який характеризується виникненням глобальних проблем, по-новому ставить питання про місце і роль освіти у житті людини і суспільства. Головним змістом життя й фундаментальним засобом існування людини є її розвиток, який повно й інтенсивно спостерігається у студентському віці. Розвиток студента як соціально-особистісний феномен здійснюється перш за все у процесі навчання, тому основне суспільне й індивідуальне життя молоді людини сконцентроване у сфері освіти.

Необхідність реформування системи освіти в Україні підкреслюють багато науковців: Г.А. Балл, І.Д. Бех, А.П. Валицька, С.М. Косолапов, В.С. Лутай, С.Д. Максименко, Г.А. Овчинников, В.П. Подвойський, С.І. Подмазін, Г.К. Радчук, В.В. Рибалка, Л.В. Сохань, В.І. Шинкарук та ін.

Очевидно, що за сприятливих умов найбільшого поширення набуває інноваційний підхід до навчального процесу, де головною метою є особистісний розвиток тих, хто навчається, і зокрема – їхня здатність оволодівати новим досвідом на основі цілеспрямованого формування творчого і критичного мислення, рольового та імітаційного моделювання пошуку, визначення особистісних сенсів тощо. Перевага надається активним формам і методам навчання (дискусія, діалог, ділова гра і т. д.)

Всі ці процеси в першу чергу відносяться до системи освіти і напряму пов'язані з посиленням виховного компонента освіти, духовним і моральним вихованням молоді через знання і переконання. Саме гуманістично-демократична педагогіка, яка базується на ідеї співробітництва, співбуття викладача та студента, здатна сприяти розкриттю творчого потенціалу особистості, її психологічній підготовці до креативного розв'язання будь-яких завдань.

Гуманістичні концепції - це не жорсткі вимоги, а пропозиції. Щоб навчання і поведінка студента стали гуманними, які відповідають його людській, а не механічній природі, необхідно змінити режим роботи його свідомості. Із режиму відображення вона повинна бути переведена у режим творчого виробництва власних поглядів і досвіду - навчання, поведінки. Але свідомість - це самоорганізуюча система. Вона не терпить насильства і

характерних для формування мислительних операцій виховних і навчаючих впливів традиційної педагогіки. У зв'язку з цим виникає нова для психології проблема: проблема розуміння викладачем необхідності підходу до освіти, як до реально гуманної діяльності, її основною вимогою є зміна ціннісних ставлень викладача, а не тільки студента до свідомості, як носія моральних цінностей, які є джерелом і механізмом саморозвитку.

Під гуманізацією освіти розуміють процес створення умов для самореалізації, самовизначення особистості студента в просторі сучасної культури, створення у вузі гуманітарної сфери, яка б сприяла розкриттю творчого потенціалу особистості, формуванню нестандартного мислення, ціннісних орієнтацій і моральних якостей з подальшою їх актуалізацією в професійній і суспільній діяльності.

Одним із важливих завдань освіти має бути особистісна підготовка, яка інтегрує всі інші елементи цієї системи. Саме наголос на особистісному розвитку студентів лежить в основі сучасного підходу до гуманізації освіти, тобто студентоцентрованої парадигми в освіті.

Багаточисленні дослідження показують, що взаємна повага викладачів і студентів, включення нових методів, які активізують інтерес до власної особистості, використання змісту навчальних дисциплін як засобу самопізнання та саморозвитку сприяють гармонізації особистості. Не нав'язувати особистості шляхи її розвитку, а створювати якнайбільше умов і можливостей для її саморозвитку в рамках соціокультурних норм і гуманістичних моральних цінностей [1].

При визначенні особливостей і умов гармонізації особистості, ми виходимо з того, що цей процес буде ефективним за умов активізації всіх її структурних компонентів: когнітивного, емоційно-оцінного та поведінкового. Передумовою особистісного зростання індивіда, що забезпечує цінність усвідомлення свого Я; умов, у яких воно існує; потреб, які воно намагається реалізувати та оцінку власних можливостей і цінностей, котрі спонукають Я до активних дій – є процес самопізнання.

Вміння оцінити себе, дати аналіз своїм якостям характеру та особливостям поведінки дуже важливе для особистості. Процес самопізнання повинен поєднувати в собі самоусвідомлення індивіда як суб'єкта взаємодії та пізнання як суб'єкта професійної діяльності з самоперебудовою змісту розуміння, рефлексії та управління чуттєво-предметною діяльністю.

Отже, особистісна парадигма в освіті розглядає механізми особистісного існування студента – рефлексію, вибірковість, відповідальність, автономність та ін. – як самоціль освіти, досягненню якої в кінцевому результаті підпорядковані його змістові та процесуальні компоненти. При цьому

ефективність засвоєння власне предметного змісту зростає завдяки тому, що цей зміст, набуваючи тепер якісно нову особистісну суть, виступає як зміст і середовище становлення особистісного досвіду індивіда.

Література

1. Становлення культури життєвого самовизначення сучасної молоді: психологічна теорія і практика. Монографія / за ред. Г.К. Радчук. – Тернопіль: ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2016. – 480 с.

УПРАВЛІННЯ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: СУЧАСНІ ПРІОРИТЕТИ ТА СТРАТЕГІЇ УКРАЇНИ

Іван Безена

*Комунальний заклад вищої освіти
«Дніпровська академія неперервної освіти»
Дніпропетровської обласної ради»*

ivanbezen@ukr.net

Сучасний стан розвитку освітньої системи та її результативність не задовольняють ні державу, ні суспільство, ні особистість. Гострота сучасної ситуації, як в політиці, так і в освіті перебуває в досить тяжкому, неоднозначному стані перехідності, конфлікті, в основі якого лежить «криза людини», до цього часу так і не вдалося подолати відчуження людини і політики, людини і освіти, людини і управління. Громіздка освітня система почала втрачати випереджаючому змісту розвитку суспільства. Адже, основу будь-якої суспільної системи є людина, її потреби і результати діяльності, відповідно від їх змісту і позицій буде залежати наскільки швидко та конструктивно пройде трансформація освітньої системи до нових умов і потреб.

Управління інноваційним розвитком освітньої системи має ґрунтуватись на сукупності наукових підходів в принципах – системності, синергетизму, ситуаційності, глобалістичності, аксіологічності, екзистенційності, гносеологічності, діяльносності, соціокультурності. Сучасне соціальне управління має базуватися на загальнолюдських принципах демократизму та інноваційності глибинного впливу на сутність і відповідні освітні процеси системи.

Наші дослідження та осмислення національної теорії і практики управління шкільною освітньою системою привели до думки, що сьогодні склались дві тенденції: *перша*, прагнення та пошуки шляхів переходу від

Підписано до друку 27.03.2019
Формат 60x84/16 Ум. друк. арк. 31.9
Папір офс. Друк офс.
Гарнітура Times New Roman
Наклад 100 прим. Зам. № 19

Друк ПП"Ощипок М.М."
Адреса: м. Львів, вул. С. Бандери,45
Свідоцтво серія Б № 670155 від 30.05.12р.
тел/факс (032) 235-22-32
e-mail: ommzmik@ukr.net